

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Монтана, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: О. Софрониев

Членове: Костадин Живков
Димитрина Николова

при участието на секретаря Даниела Мл. Макавеева
в присъствието на прокурора О. Ив. Д.

като разгледа докладваното от Димитрина Николова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20241600600011 по описа за 2024 година

Производство е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

С присъда № 40 на РС-Лом от 18.10.2023 г. по НОХД № 196 по описа за 2023 година подсъдимия Г. И. е признат ЗА НЕВИНОВЕН в това, че на 17.08.2021г. в гр.*, ул.“*“ пред № *, като извил китките и блъснал на земята С. Г. и причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лъчева кост на лява и дясна предмишници в долна трета, което е довело до трайно затрудняване на движението на двата горни крайника, поради което и на основание чл.304 от НПК е ОПРАВДАН по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.129, ал.2, пр.2, алт.2 във вр.с ал.1 от НК. Съдът е приел, че не са налице законовите предпоставки за ангажиране на неговата гражданска отговорност, във връзка с поправяне на причинените другиму с виновно поведение вреди и е отхвърлил, като неоснователна и недоказана предявената от гражданската ищца претенция.

Присъдата е протестирана. Депозирано е и допълнение към протеста. В тях се поддържа, че от събраните по делото доказателства обвинението е доказано по несъмнен и безспорен начин. Искането е за отмяна на присъдата и постановяване нова-осъдителна присъда.

Отговор от подсъдимия, респективно защитникът е постъпил и в него се развиват подробни доводи за неоснователността на протеста.

В открито съдебно заседание прокурорът поддържа протеста.

Въззиваемият Г.И. се явява лично и със защитника си адв. В. И.; същите считат протеста за неоснователен и молят въззивния съд да потвърди атакуваната първоинстанционна присъда.

Окръжен съд - Монтана, след като прецени основателността на постъпилия протест, респ. допълнителния такъв, законосъобразността и обосноваността на атакувания съдебен акт, събрания по делото доказателствен материал и становищата на страните, намира за установено следното:

Протестът е допустим, но разгледан по същество същият е неоснователен.

Съображенията на въззивния съд са следните:

Фактическата обстановка е подробно изяснена от РС-Лом. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред във възможния обем и пълнота доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. Доказателственият материал по делото, събран в хода на досъдебното производство, проверен и приобщен от съда по реда на НПК, е анализиран, обстойно от първоинстанционния съд.

На базата на възприетите въз основа на доказателствения материал фактически обстоятелства първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че по безспорен и категоричен начин не е установено подсъдимият да е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.129, ал.2 от НК, а именно, на посочената дата и място в обвинителния акт да е причинил нараняване на гр.ищца, изразяващо се в счупване на лъчева кост на лява и дясна предмишници в долна трета, което е довело до трайно затрудняване на движението на двата горни крайника, като това да е станало по описания начин извиване на китките и блъскане на земята. В хода на проведеното съдебно следствие не е доказано по безспорен и категоричен начин кой е автора на престъпното деяние - подсъдимия или св.Г., както и начина по който се сочи последното да е извършено, от страна на подсъдимия - извивайки китките на ръцете на гр.ищца и осъдителната присъда не може да почива на предположения, а обвинението следва да бъде доказано по безспорен и категоричен начин. Изводите на съда по същество са обосновани, направени са след събиране и проверка на всички възможни доказателства. Ето защо присъдата е обоснована и не противоречи на материалния закон. При разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до накърняване правата на страните, които биха наложили отменяване на присъдата.

Фактическата обстановка безспорно установена по делото е следната:

Гр.ищца С. Г. заедно със съпруги си св.И.Г. живее в гр.*, ул.“*“ №*, като в близост до къщата им, на отсрещната страна на улицата има обособено сметище, където хората от квартала си изхвърляли битови отпадъци.

На 17.08.2021г. привечер подсъдимият И. пристигнал с автомобил, с прикачено към него ремарке и заедно със св.И. П. /покойник към настоящия момент/ и св.Е. А. започнали да изхвърлят строителни отпадъци и пръст в района на сметището. И. към онзи момент и понастоящем живее със семейството си в *, като през лятото на 2021г. бил в РБ, където на ул.“*“ № *строил къща. Действията на подсъдимия и придружаващите ги били забелязани от гр.ищца С. Г. която се намирала в двора на къщата и пиела кафе в компанията на съседката си св.З. М.. Виждайки мъжете тя излязла на улицата, за да им направи забележка, като им каже да не изхвърлят отпадъците пред дома и. Подсъдимият и отговорил, че това не е боклук, а чиста пръст, което предизвикало раздразнение у Г., тя започнала да крещи и разговора им прераснал в караница помежду им. Гр.ищца крещяла и била агресивна, като опитала да удари шамар на подсъдимия замахвайки с ръка към него. Той се отдръпнал назад, за да избегне удара и я отблъснал с ръка от себе си, вследствие на което тялото на последната се олюляло, но тя останала права.

Междувременно в дома си се прибирал св.И.Г./съпруг на гр.ищца/, който бил във видимо нетрезво състояние, и виждайки караницата между двамата се опитал да я прекрати, казвайки на жена си да се прибира в двора, но тя не го послушала, при което той влязъл сам.

Свидетели на случващото се в този момент били и минаващите по улицата св.Ц.Г.и св.Ц.Г., които отивали на сватба. Тъй като поведението на Г. било агресивно и последната отправяла обидни думи насочени към детето на подсъдимия, което имало физически проблем, то св.Г.се опитал да преустанови скандала и я избутал да влиза навътре в двора.

Влизайки в двора на къщата си агресията на Г. се насочила към мъжа и св.И.Г., който се опитвал да я успокои, повтаряйки, че подсъдимия и другите двама свидетели не изхвърлят боклук, а пръст, и тъй като последната се опитала да го удари той я блъснал и тя паднала назад, подпирайки се на двете си ръце, при което извикала от болка. Изправила се с помощта на мъжа си, като св.З. М. измила лицето и с вода. Същият ден последната не потърсила медицинска помощ, въпреки болката която изпитвала.

Близо 10 дни по-късно на 26.08.2021г. семейството било посетено от св. Е.Г., която била близка роднина на св.И. Г.. Той и казал, че ръцете на жена му са счупени, тъй като подсъдимия е бил стиснал, но нямат пари да отидат до болницата, тъй като не са здравноосигурени. Св.Г. предложила да ги закара с личния си автомобил и на 26.08.2021г. гр.ищца посетила МБАЛ гр.*където била приета от св.К.К.- лекар-ортопед, началник на отделение „Ортопедия и ревматология“ в болничното заведение. Последният прегледал Г. която била изпратена с направление от Бърза помощ и разчел диска с направените ренгенови снимки. При прегледа установил, че са счупени двете китки на ръцете, извършил наместване на двете китки и поставил гипсова имобилизация на същите.

След като св.Г. докарала ищцата и св.Г. от болницата до дома им последната решила да посети подсъдимият, който бил неин съсед и да му предложи да им помогне финансово за лечението, тъй като семейството било бедно и нямали възможност да платят за операция. Подсъдимият отказал, като отговорил на св.Г., че не бил причинил той това нараняване.

Съгласно заключението на вещото лице д-р П.Г. - съдебен лекар, изготвил заключението по назначената по делото Съдебно-медицинска експертиза, неоспорено от страните гришца е претърпяла инцидент на 17.08.2021г., като 9 дни след това на 26.08.2021г. на същата е проведено апаратно, рентгеново изследване на двете гъривнени стави. След разчитане на образното изследване от специалист-рентгенолог се описва счупване на долна част на двете лъчеви кости. Проведено е имобилизиране на двата горни крайника, за което липсват обективни данни. Няма данни и за настъпили усложнения в оздравителния процес. Получените травматични увреждания под формата на закрито счупване на лъчева кост на лява и дясна предмишници в долна трета са довели до трайно затруднение на движението на двата горно крайника за срок не по-малък от месец и половина- два при нормално протичане на оздравителния процес с последващо поэтапно и постепенно раздвижване. Посочените счупвания са резултата на свръх разгъване на дланите в областта на гъривнените стави /посока към гърба на дланта/ - хиперекстанзия, който механизъм може да е в резултат на падане на тялото с подпиране на изправена в лакътната става ръка, но е възможно да е и в резултат на изкривяване /извиване/ на ръцете.

По време на разпита си в съдебно заседание вещото лице е потвърдило заключението си, че най-вероятния механизъм за нараняванията на гришца е именно при падане и подпиране на ръцете на земята на цялото тяло. Това падане може да е по очи или назад с подпиране с ръце на тялото, което предизвиква натискане на дланите в посока назад, което причинява счупване на лъчевите кости. Липсват данни за усукване, което е посочения от него втори механизъм за причиняване на нараняванията.

Първостепенният съд много внимателно е анализирал показанията на свидетелите. Правилно не е дал вяра на показанията на св.С. Г., които са изолирани и се подкрепят единствено и само от първоначално дадените от нейния съпруг показания. Факт е, че безспорно е заинтересована от изхода на делото.

Правилно първоинстанционният съд не е кредитирал показанията на св.И.Г., които в хода на съдебното следствие са се променяли няколко пъти, в три последователни съдебни заседания. Първоначално последният е твърдял, че нараняването на съпругата му е причинено от подсъдимия, при възникналия помежду им скандал. Впоследствие по време на проведената между него и св.Е.А. очна ставка св.Г. е променил своите показания, като е свидетелствал, че нараняването на съпругата му е причинено именно от него, когато я блъснал в двора на къщата им, тъй като последната „...много се кара и

е агресивна..“, страх го е от нея, тъй като „тя спи с бухалка...тя ме бие..“. По време на проведената между него и гр.ищца очна ставка последният се е отказал от новите си показания и потвърждава предходните такива. Нещо повече, намиращите се на мястото свидетели в показанията си сочат, че Г. към онзи момент бил в явно нетрезво състояние.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че св.Емилия Гогова е посетила дома на гр.ищца не на следващият ден както последната сочи, а няколко дни след случая - на 26.08.2021г. когато е откарала Г. и мъжът и до болницата. Именно тогава е извършено и рентгеновото изследване, като върху диска със снимките е посочена и датата на същото. От показанията на св.К. се установява, че прегледа е извършен на датата, посочена на диска със снимките.

Споделят се изводите и от въззивния съд, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства по безспорен и категоричен начин не е установено подсъдимият да е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.129, ал.2 от НК, а именно, на посочената дата и място в обвинителния акт да е причинил нараняване на гр.ищца, изразяващо се в счупване на лъчева кост на лява и дясна предмишници в долна трета, което е довело до трайно затрудняване на движението на двата горни крайника, като това да е станало по описания начин извиване на китките и блъскане на земята.

Правилно първоинстанционният съд оглед на обстоятелството, че подсъдимият е признат за невиновен в извършване на престъпление по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК е приел, че не са налице законовите предпоставки за ангажиране на неговата гражданска отговорност, във връзка с поправяне на причинените другиму с виновно поведение вреди и е отхвърлил, като неоснователна и недоказана предявената от гражданската ищца претенция.

На основание чл.190 от НПК направените по делото разноси в хода на ДП и разноските в хода на съдебното производство правилно са постановени да останат за сметка на държавата.

Гореизложеното не дава основание да се отмени или измени първоинстанционният съдебен акт. Ето защо протестът е неоснователен, а постановената от Районния съд-Лом присъда е правилна и следва да бъде потвърдена.

При извършената служебна проверка МОС не намира основание за отмяна, респ. изменение на атакувания съдебен акт, поради което на основание [чл. 338](#) във вр. [чл. 334, т. 6 от НПК](#) същият следва да бъде потвърден.

Воден от гореизложените мотиви и на основание [чл. 334, т. 6 от НПК](#), окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №40 на РС- Лом, постановена на 18.10.2023 г. по НОХД № 196 по описа за 2023 година.

Въззивното решение не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____